

Anotace (abstrakt)

Lisabonská smlouva přinesla výrazné změny do institucionálního fungování celé Evropské unie. Nevýznamnější změnou je vytvoření stálého a dlouhodobého předsednictví Evropské rady a Rady pro zahraniční věci. Před přijetím Lisabonské smlouvy předsedal členský stát Evropské unie všem formacím Rady Evropské unie, včetně Evropské rady, po dobu šesti měsíců. Tyto změny bezesporu přispěly k řešení některých otázek (např. k otázce kontinuity), na druhou stranu se tyto změny dotkly v některých ohledech výkonu rotujícího předsednictví. Zaměřila jsem se na tyto změny v institucionální podobě předsednictví a na vliv těchto změn na předsednictví při výkonu svých funkcí, a to vyjednávací a vnější reprezentace. Čerpala jsem ze zkušeností prvních dvou „polisabonských“ předsednictví, španělského a belgického. Mým cílem bylo analyzovat měnící se roli předsednictví v těchto funkcích. Zkoumala jsem roli předsednictví před a během vyjednávání zakládajících smluv Evropské unie a jeho roli po reformách zavedených Lisabonskou smlouvou. Konkrétně jsem se zaměřila na vztah mezi rotujícím předsednictvím a nově zřízeným stálým předsednictvím reprezentovaným předsedou Evropské rady a vysokým představitelem Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku. Věnovala jsem se úlohám předsednictví, které nebyly dostatečně upraveny v Lisabonské smlouvě a byly ponechány praxi konkrétního předsednictví.